

ΕΔΔΑ: Υπό εξέταση η προσφυγή για στέρηση θρησκευτικής ελευθερίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Την προσφυγή, που κατέθεσε το Ιεραποστολικό Σωματείο «Ενότης Ορθοδόξου Εκκλησιαστικής Υπακοής» κατά της Ελληνικής Κυβέρνησης για στέρηση θρησκευτικής ελευθερίας και της Θείας Λατρείας από τον ελληνικό λαό εξετάζει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Καλεί δε την ελληνική κυβέρνηση να απαντήσει για την «αχρείαστη παραβίαση των δικαιωμάτων των πολιτών κατά τη διάρκεια της γενικής απαγόρευσης/lockdown και να απολογηθεί ενώπιον του δικαστηρίου.

Συγκεκριμένα η ελληνική Κυβέρνηση καλείται στο δικαστήριο για τα περιοριστικά μέτρα που πήρε το περασμένο Πάσχα στις εκκλησίες, των οποίων η συνταγματικότητα δεν κρίθηκε εγκαίρως από το Συμβούλιο της Επικρατείας με αποτέλεσμα να εφαρμοστούν δίχως το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο να αποφασίσει σχετικά με τη νομιμότητα τους.

Η ανακοίνωση του σωματείου που προσέφυγε πρώτα στο ΣΤΕ και μετά στο ΕΔΔΑ:

Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προσέφυγε το Ιεραποστολικό

Σωματείο «Ορθοδόξου Εκκλησιαστικής Υπακοής» καταγγέλλοντας καταπάτηση των ατομικών δικαιωμάτων των πιστών της πατρίδος και στέρηση της θρησκευτικής ελευθερίας.

Το Σωματείο είχε προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας με αίτηση ακυρώσεως κατά της διοικητικής πράξεως που επέβαλε μέτρα για την καταπολέμηση της COVID-19 για τη στέρηση της θρησκευτικής ελευθερίας του λαού μας και της Θείας Λατρείας.

Η εκδίκαση αυτή διενεργείται με κατεπείγουσα ταχύτητα, δεδομένου ότι η προσφυγή υπεβλήθη στις 17 Νοεμβρίου 2020, ενώ το ΕΔΔΑ την κοινοποίησε στην Κυβέρνηση, θέτοντάς την προ ερωτηματολογίου, στις 25 Φεβρουαρίου 2021! Κατά την ομολογία διαπρεπών Νομικών, «πρόκειται για χρόνο ρεκόρ για τα δεδομένα του ΕΔΔΑ». Το έγγραφο, που αφορά στην υπόθεση αυτή, αναρτήθηκε στις 15 Μαρτίου 2021 στην επίσημη Ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-208870>.

Το έγγραφο του ΕΔΔΑ αναφέρεται στο θέμα που αναπτύχθηκε στην προσφυγή, δηλαδή «στην απαγόρευση της συλλογικής ασκήσεως Θρησκευτικής Λατρείας κατά την περίοδο 16 Μαρτίου έως 16 Μαΐου 2020, συμπεριλαμβανομένης της περιόδου του Πάσχα».

Η αίτηση ακυρώσεως υπεβλήθη στο ΣτΕ στις 30 Μαρτίου 2020, μαζί με αίτημα για αναστολή εκτελέσεως και προσωρινή διαταγή για την μη εφαρμογή της απαγορεύσεως.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, όμως, εξέδωσε απόφαση στις 23 Ιουνίου 2020, με ψήφους 3 έναντι 2 περί «κατάργησης της δίκης»!

Τέτοιες δικαστικές αποφάσεις εκδίδονται όταν δεν βρίσκεται πλέον σε ισχύ η προσβαλλομένη διοικητική πράξη. Δηλαδή το ΣτΕ δεν εισήλθε στην ουσία της προσφυγής, αλλά «κατάργησε την δίκη» λόγω ελλείψεως αντικειμένου! Αυτός ήταν και ο λόγος, που το Σωματείο, όπως αναφέρεται σε ανακοίνωσή του, προσέφυγε στο ΕΔΔΑ για παραβίαση του δικαιώματος προσβάσεως σε δικαστήριο (άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ) και του δικαιώματος στην θρησκευτική ελευθερία, ως προς το ότι δεν ήταν επιτρεπτός ο συγκεκριμένος περιορισμός που επεβλήθη από την Ελλάδα για λόγους δημόσιας υγείας (άρθρο 9 παρ. 2 της ΕΣΔΑ).

Το ΕΔΔΑ τώρα απευθύνει στην Ελλάδα δύο ερωτήματα:

Το πρώτο ερώτημα είναι: «Έχει τηρηθεί το δικαίωμα του προσφεύγοντος για πρόσβαση σε δικαστήριο, στην προκειμένη υπό κρίση περίπτωση, όπως το

δικαίωμα αυτό κατοχυρώνεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ;”

Και το δεύτερο ερώτημα είναι: «Έχει παραβιασθεί η θρησκευτική ελευθερία του προσφεύγοντος Σωματείου κατά την έννοια του άρθρου 9 της Σύμβασης; Ειδικότερα, ήταν αναγκαία η παρέμβαση στην άσκηση αυτού του δικαιώματος κατά την έννοια του άρθρου 9 παρ. 2;”

Το Σωματείο αναμένει τις απαντήσεις της Κυβέρνησης, αλλά και την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στα δύο αυτά ερωτήματα.

Παρατίθεται το γαλλικό κείμενο της ανάρτησης από την ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Communiquée le 25 février 2021

Publié le 15 mars 2021

PREMIÈRE SECTION

Requête no 52104/20

Association d’obédience ecclésiastique orthodoxe
contre la Grèce

introduite le 17 novembre 2020

OBJET DE L’AFFAIRE

La requête concerne les mesures prises par l’État grec quant au fonctionnement des églises dans le contexte de la crise sanitaire due à la Covid-19. En particulier, en vertu des décisions ministérielles conjointes, l’exercice collectif du culte n’était pas autorisé du 16 mars au 16 mai 2020, y compris donc pendant la période de Pâques.

Le 30 mars 2020, l’association requérante, Association d’obédience ecclésiastique orthodoxe (Ενότης Ορθοδόξου Εκκλησιαστικής Υπακοής), entre autres, introduisit un recours en annulation, accompagné d’une demande de mesures provisoires ainsi que d’une demande de sursis à l’exécution, devant le Conseil d’État contre les mesures en cause. Le 23 juin 2020, la haute juridiction administrative considéra qu’il n’y avait pas lieu de statuer sur le recours en annulation (κατήργησε τη δίκη). Elle considéra que la requérante, entre autres, n’avait plus d’intérêt légitime car les décisions ministérielles conjointes en cause n’étaient plus valables (arrêt no 1294/2020).

QUESTIONS AUX PARTIES

1. Le droit d’accès de la requérante à un tribunal, tel que garanti par l’article 6 § 1 de la Convention, a-t-il été respecté en l’espèce (voir, mutatis mutandis, Frezadou c. Grèce, no 2683/12, §§ 43-50, 8 novembre 2018) ?

2. Y a-t-il eu méconnaissance de la liberté de religion de l'association requérante, au sens de l'article 9 de la Convention ? En particulier, l'ingérence dans l'exercice de ce droit était-elle nécessaire, au sens de l'article 9 § 2 ?